

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 6

*Матеріали VI Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Державне управління: стратегія і тактика
формування сучасного фахівця”,
м. Київ, МАУП 29 жовтня 2011 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2011

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 28.09.11)*

Редакційна колегія

М. Ф. Головатий (голова), д-р політ. наук, проф., *В. В. Омельчук* (заступник голови), канд. іст. наук, *П. Ф. Вознюк* (відповідальний секретар), канд. політ. наук, доц., *І. П. Бідзюра*, д-р політ. наук, проф., *П. П. Гай-Нижник*, д-р іст. наук, старш. наук. співроб., *Ю. О. Куц*, д-р наук держ. упр., *І. П. Лопушинський*, д-р наук держ. упр., проф., *В. М. Піскун*, д-р іст. наук, старш. наук. співроб., *Я. Ф. Радиш*, д-р наук держ. упр., проф., *І. В. Розпутенко*, д-р наук держ. упр., проф., *Г. П. Ситник*, д-р наук держ. упр., проф., *П. К. Ситник*, д-р філос. наук, проф., *Ю. П. Сурмін*, д-р соц. наук, проф., *В. В. Утвенко*, канд. іст. наук, доц., *М. В. Чечетов*, д-р наук держ. упр., проф., *Н. П. Ярош*, д-р наук держ. упр., *Н. М. Чернуха*, д-р пед. наук, проф.

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

Становлення і розвиток української державності: [зб. наук. пр.] / МАУП. —
С76 К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2011 —

Вип. 5 : Матеріали VI Всеукр. наук.-практ. конф. “Державне управління: стратегія і тактика формування сучасного фахівця”, м. Київ, МАУП, 29 жовт. 2011 р./ редкол.: М. Ф. Головатий (голова) [та ін.]. — 2011. — 428 с. : іл. — Бібліогр. в кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Л. І. Корсуненко Нормативно-правові основи функціонування і розвитку інституту державної служби у сучасній Україні.....	243	Н. В. Кляшторна Соціогуманітарні вектори державного управління в Україні	302
В. Ф. Солонина Судовий захист права власності: питання теорії і практики.....	249	Я. І. Ніколаєва Етика державного службовця	308
О. В. Білик Управління інформаційними державними закладами в умовах інформатизації	254	В. О. Соловар Держава і управління Київської Русі	310
О. М. Посвистак Менеджмент якості освіти як стратегія вдосконалення діяльності бібліотеки ВНЗ	258	А. А. Поєдинок Стратегія і тактика управління персоналом.....	313
В. О. Сухомлінов Аналіз і оцінка стану інформаційної безпеки на підприємствах: регіональний аспект.....	262	О. В. Романович Принцип поділу державної влади та сучасні проблеми реалізації в Україні	315
Прудніков М. В. Аналіз ефективності існуючої системи формування місцевих бюджетів в Україні	266	В. В. Борейчук Аналіз діяльності благодійництва як соціального явища.....	320
А. М. Медвідь, Ю. А. Слюсар Розвиток державного управління і державної служби на теренах України	272	О. В. Ємишанова Управління трудовими міграціями в рамках міжнародної системи	323
З. І. Розгач Державна політика України у сфері попередження бездоглядності та безпритульності дітей.....	277	А. М. Соколова Шляхи та механізми підвищення ефективності місцевого самоврядування в Україні.....	326
Л. І. Костенко Системно-структурна характеристика загальнодержавної системи забезпечення безпеки дорожнього руху на регіональному рівні.....	281	О. Л. Димарчук ЗМІ в системі державного управління	329
О. А. Доронін Державне регулювання розвитку об'єктів інфраструктури аграрного ринку (концептуальні засади, методологічні підходи).....	286	О. О. Бушин Державне управління в Україні в умовах становлення нових економічних інститутів	331
О. О. Малишенко Розробка механізмів фінансово-кредитної підтримки розвитку малого підприємництва	291	А. Ю. Костенко Державна служба в Україні: становлення і розвиток	333
О. Я. Гулько Концептуальні засади реформування державного управління в новітній Україні ..	296	Д. О. Трібель Психологічні особливості управління організаційними структурами.....	335
К. О. Василенко Основні проблеми здійснення місцевого самоврядування в Україні	298	Ю. Гончар Мотивація та стимулювання праці як засіб підвищення ефективності діяльності підприємств	338
Г. О. Чічань Сутність державної служби як механізму взаємозв'язку між державою та громадянином	300	О. Грицан Імідж лідера як ефективний засіб впливу: аналітико-теоретичний аналіз	341
		М. Кобиш Організаційна культура керівника як регулятор організаційної діяльності.....	344
		А. Муштенко Організація управління персоналом на підприємстві	347

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ РЕФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В НОВІТНІЙ УКРАЇНІ

Становлення і розвиток української державності, вип. 6, с. 296–297

Успішна розбудова та становлення новітньої України як суверенної, правої, демократичної держави передбачає розв'язання багатьох економічних, політичних, соціальних, духовних та інших проблем, з-поміж яких домінує місце належить реформуванню системи державного управління. Таке реформування обумовлено такими основними причинами.

Перше. Україна як і більшість пострадянських, постсоціалістичних країн є суспільство трансформаційного, перехідного характеру, в якому принципово змінюється політична система, засади і механізми економічного господарювання, норми і цінності духовного життя.

Друге. На всі трансформаційні, перебудовчі процеси в Україні, окрім власних умов і обставин, суттєво впливають світові інтеграційні, глобалізаційні процеси, системні кризи і деформації.

Третє. Принципово іншими постали вектори геополітичного вибору України: вона найперше потужно інтегрується у Європейський Союз, орієнтуючись на кращі світові та європейські демократичні норми і цінності.

Реформування державного управління в Україні — процес складний, довготривалий, багато в чому болючий і навіть суперечливий. Про це зазначають у своїх працях такі вітчизняні дослідники, як В. Авер'янов, В. Афанасьєв, В. Бабкін, О. Бандурка, О. Валевський, О. Воронько, А. Гальчинський,

М. Головатий, В. Князєв, В. Кремень, М. Лагунова, В. Луговий, В. Малиновський, М. Михальченко, І. Надольний, Н. Нижник, О. Оболенський, А. Пойченко, В. Ребало, Ю. Сурмін, В. Тертичка, В. Шахов, Л. Шкляр, Г. Щокін, В. Яцуба та ін. Серед зарубіжних фахівців цю проблему вивчають такі дослідники: Дж. Алмонд, Дж. Андерсон, Г. Атаманчук, В. Віліос, П. Гай, В. Дан, Р. Джексон, Д. Керб, Г. Ласвел, А. Мелстнер, М. Петон, Л. Путман, П. Россі, Р. Сімсон та ін.

В Україні реформування державного управління відбувається на відповідній нормативно-правовій базі — Конституції України [1], низці законів України [2–5], указах Президента України [6–15] та інших політико-правових актах.

Зміна державного управління в Україні в останні двадцять років здійснювалася в тісному поєднанні і залежності з іншими реформами, однак домінуюче значення має саме адміністративна реформа. Особливо помітними в цьому плані були події кінця 2010 — початку 2011 років. Йдеться головним чином про Указ Президента В. Ф. Януковича “Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади”, згідно з яким було визначено шість типів центральних органів виконавчої влади: міністерство, служба, інспекція, агентство, незалежні регулятори та органи зі спеціальним статусом. Зі 112 органів центральної виконавчої влади було створено 63, з них — 16 міністерств, 28 служб, 13

агентств і 7 інспекцій (“Голос України”, 2010, 11 грудня). Реформа Кабінету Міністрів України передбачає зменшення уряду з 36 до 18 кількості членів, вдвічі передбачалося зменшити кількість державних службовців — працівників Кабінету Міністрів України (їх було 1174 особи). Одночасно Президент України мав подати до Верховної Ради України проект законів “Про державну службу”, “Про центральні органи виконавчої влади”, “Про національні регулятори” та зміни до закону України про Кабінет Міністрів. Відповідним чином були реорганізовані міністерства — їх кількість зменшилася, реорганізовано ряд держкомітетів, держагентств.

Загалом, визначаючи сутність адміністративної реформи в Україні, слід зазначити, що було розпочато перехід від галузевого до функціонального управління, що принципово змінює систему державного управління взагалі.

Аналізуючи концептуальні засади робимо висновок, що реформування державного управління в Україні потребує:

- а) нормативно-правового врегулювання цієї сфери;
- б) упорядкування структури державних органів;
- в) вдосконалення роботи з кадрами державних управлінців;
- г) інтеграції державного управління у світовий і європейський трансформаційний процеси.

Література

1. *Конституція України* // Голос України. — 1996. — 27 лип. — № 138.
2. *Закон України “Про державну службу”* від 16 груд. 1993 р. // Голос України. — 1994. — 5 січ.
3. *Закон України “Про боротьбу з корупцією”*: Прийнятий Верховною Радою України 5 жовт. 1995 р. // ВВР України. — 1995. — № 34.
4. *Закон України “Про місцеве самоврядування в Україні”* // ВВР України. — 1997. — № 24.
5. *Закон України “Про місцеві державні адміністрації”* // Голос України. — 1999. — 12 трав.
6. *Указ Президента України “Про Програму кадрового забезпечення державної служби і програму роботи з керівниками державних підприємств, установ і організацій”* від 10 листоп. 1995 р. № 1035 // Вісн. держ. служби України. — 1995. — № 3–4. — С. 7–21.
7. *Указ Президента України “Про комплексну цільову програму боротьби із злочинністю на 1996–2000 роки”* від 15 верес. 1996 р. № 837.
8. *Указ Президента України “Про національну програму боротьби з корупцією”* від 10 квіт. 1997 р. № 319 // Вісн. держ. служби України. — 1997. — № 2. — С. 62–70.
9. *Указ Президента України “Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні”* від 22 лип. 1998 р. № 810 // Вісн. держ. служби України. — 1998. — № 3. — С. 7–8.
10. *Указ Президента України “Про положення про Головне управління державної служби України”* від 2 жовт. 1999 р. № 1272 // Вісн. держ. служби України. — 1999. — № 4. — С. 5–10.
11. *Указ Президента України “Про систему центральних органів виконавчої влади”* від 15 груд. 1999 р. № 1572 // Вісн. держ. служби України. — 1999. — № 4. — С. 10–12.
12. *Указ Президента України “Про зміни у структурі центральних органів виконавчої влади”* від 15 груд. 1999 р. № 1573 // Вісн. держ. служби України. — 1999. — № 4. — С. 13–18.
13. *Указ Президента України “Про підвищення ефективності системи державної служби”* від 11 лют. 2000 р. № 208 // Вісн. держ. служби України. — 2000. — № 1. — С. 15–16.
14. *Указ Президента України “Про стратегію реформування системи державної служби”* від 14 квіт. 2000 р. № 599 // Вісн. держ. служби України. — 2000. — № 1. — С. 6–13.
15. *Указ Президента України “Про підвищення соціального статусу жінок в Україні”* від 25 жовт. 2001 р. № 283/2001 // Вісн. держ. служби України. — 2001.